

РЕШЕНИЕ

№ 12548

гр. София, 31.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8388** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Л. П. З. от [населено място] срещу Заповед № 959/17.07.2025 година на Министър на околната среда и водите, с която последният прекратил служебното правоотношение на Л. П. З. на длъжност- Началник на Отдел“Оценка на проекти и договориране“ в Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“, считано от 18.07.2025 година на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността. Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон и в конкретния случай длъжността не е съкратена, тъй като числеността на Главна дирекция“ Оперативна програма“ Околна среда“ в това число и в Териториалните звена – В. Т. и С. З. е 121 служители и този брой не е намален към 18.07.2025 година, като необходимостта от разписаните в последната Длъжностна характеристика на жалбоподателя от 15.06.2020 година функции и задължения не са отпаднали, като основната цел на длъжността преките задължения на Началник отдел „ Оценка на проекти и договориране“ продължават да съществуват като система от функции, задължения и отговорности и това е в грубо нарушение на чл.6 от АПК, като при съкращаването му той е бил възмутен, защото не му е предложено да заеме друга свободна длъжност и съкращаването на длъжността преследва различни от преследваните цели, а наред с това новото Длъжностно разписание не е стигнало до оспорващия и не са оповестени критериите,по които органът по назначаването ще упражни оперативната си самостоятелност. Иска се отмяна на заповедта и се претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Л. П. З. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата му се поддържа от адвокат Д., редовно упълномощена,която заявява претенция за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно незаконосъобразността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването-Министър на околната среда и водите, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт Ц. редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение,като моли да бъде редуцирано.Съображения относно неоснователността на жалбата развива в представената по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №994/16.07.2019 година на Министър на околната среда и водите оспорващият Л. П. З. е преназначен на длъжността Началник на отдел в Главна дирекция „ Оперативна програма „ Околна среда“, отдел“ Оценка на проекти и договаряне“ за неопределено време със срок на изпитване до 07.02.2020 година считано от 17.07.2019 година.

Със Заповед № 578/01.11.2023 година на Министър на околната среда и водите оспорващият е временно преназначен на длъжността-Заместник-главен директор на Главна дирекция„Оперативна програма“ Околна среда“ за определено време- временно- за срок от 6 месеца до 30.04.2024 година считано от 01.11.2023 година.

Със Заповед № 366/29.04.2024 година на Министър на околната среда и водите е прекратено действието на Заповед № 578/01.11.2023 година на Министър на околната среда и водите, с която Л. П. З.- Началник на отдел“ Оценка на проекти и договаряне“ в Главна дирекция“ Оперативна програма“ Околна среда“ считано от 01.05.2024 година и е възстановен Л. П. З. на длъжността-Началник на отдел „ Оценка на проекти и договаряне“ в Главна дирекция „ Оперативна програма“ Околна среда“ считано от 01.05.2024 година.

На 16.07.2025 година до Министър на околната среда и водите е депозиран Доклад от И. П.- Главен директор на Главна дирекция„ Оперативна програма“ Околна среда“ в Министерство на околната среда и водите относно управление на човешките ресурси в Главна дирекция „ Оперативна програма“ Околна среда“, в който е посочено,че с цел подобряване на организацията на работата, подобряване на координацията и контрола при осъществяване на основните дейности в Дирекцията , минимизиране на предпоставките, които биха довели до допускане на грешки и забавяне на изпълнението на задълженията, намаляване на административната тежест, опростяване на процедурите, но при съблюдаване на съществеността на необходимия контрол е предложено да бъде направена реорганизация в ГД ОПОС с цел оптимизиране на структурата и работните процеси в ГД ОПОС, в това число и изпълняваните от отделите функции и задължения и е предложена структурна промяна, при която в Дирекцията се обособят 5 отдела на база на взаимовръзката на процесите и дейностите, които се изпълняват при управлението на програмите при правилото за разпределение на функциите със следните наименования- Отдел“ Програмиране и договаряне“ със сектори- Сектор“ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“, Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“, Отдел“ Координация, комуникация и техническа помощ“, Отдел“ Мониторинг и верификация“ със Сектор-“Техническа верификация“, Сектор„Финансова верификация“,

Отдел“Финансово планиране и счетоводна отчетност“ , Отдел“ Законосъобразност на процедури, управление на риска и контрол“ със Сектор- “ Законосъобразност на процедури“ и Сектор „ Управление на риска и контрол“ и е предложено длъжността- Началник на Отдел Оценка на проекти и договаряне от закрития отдел да се съкрати , доколкото същата няма да фигурира и като наименование и като нормативно определена позиция в Щатното разписание и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, установени в Длъжностната характеристики и да се разкрие нова длъжност в Щатното разписание- Началник отдел“ Програмиране и договаряне“, числеността на Отдел „Програмиране и договаряне“ да се формира от общо 34 щатни длъжности, като разпределението и преназначаването на служителите по сектори да бъде в посочения вариант в Доклада.

Със Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година Министър на околната среда и водите на основание чл.25,ал.7 от Закона за администрацията, във връзка с чл.11,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, чл.3,ал.1,т.5 и чл.17 от Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите и Доклад от Главния директор на Главна дирекция„ Оперативна програма „Околна среда“ изменил Длъжностното разписание в Министерство на околната среда и водите , като в Главна дирекция „ Оперативна програма„ Околна среда“, закрил следните структурни звена- Отдел“Програмиране и планиране“,Отдел“ Оценка на проекти и договаряне“, Отдел“ Техническа верификация“, Отдел“ Финансова дейност“ със сектор“Финансова верификация и плащания“ и Сектор „ Финансово планиране , счетоводна отчетност и сертификация“, Отдел“ Последващ контрол“ и Отдел „ Администриране на нередности“ и съкратил редица отдели , като в отдел „ Оценка на проекти и договаряне – съкратил една щатна бройка- Началник на отдел, три щатни бройки – Държавен експерт, две щатни бройки – Главен експерт , една щатна бройка – Старши експерт, 5 щатни бройки – Главен сътрудник по УЕПП и 2 щатни бройки – Старши сътрудник по УЕПП и създал Отдел“ Програмиране и договориране“ със Сектор „ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“ и Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“, като разкрил 1 щатна бройка на длъжността – Началник на отдел в Сектор „ Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка“ разкрил 1 щатна бройка – Началник сектор, 8 щатни бройки – Държавен експерт, 2 щатни бройки- Главен експерт и 1 щатна бройка- Главен сътрудник по УЕПП, а в Сектор „ Оценка и подбор на проекти и договориране“ разкрил 1 щатна бройка – Началник на сектор, 3 щатни бройки- държавен експерт и 10 щатни бройки – Главен експерт, 5 щатни бройки– Главен сътрудник по УЕПП и 2 щатни бройки – Старши сътрудник по УЕПП.

На 17.07.2025 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 959, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността считано от 18.07.2025 година.

Заповедта е връчена на оспорващия.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства , както и събрани в хода на процеса такива.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подаден в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №959/17.07.2025 година, с която Министър на околната среда и водите прекратил служебното правоотношение на Л. П. З. поради съкращаване на длъжността е

индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената Заповед е издадена от компетентен орган-това е Министър на околната среда и водите, на когото изрично нормата на чл.17 от Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите е предоставила правото да утвърждава структурата на административните звена, поименното и длъжностното разписание на министерството, както и бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет.

Следва да бъде посочено,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване.

Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че М. Г. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Министър на околната среда и водите, като същият е избран за такъв с Решение на Народното събрание за избиране на Министерски съвет на 16 януари 2025 година .

При издаването на Заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвестят служителя, а ако не сторят това, да му изплатят обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Наред с това, твърдението на оспорващия, че не се е запознал с Доклада, които е послужил като основание за издаване на заповедта, което е довело до ограничаване правото му на защита. На първо място, извършването на структурни промени и утвърждаването на ново длъжностно разписание въз основа на Докладна записка е правомощие на органа по назначаването и какви структурни промени ще предприеме е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. На второ място, органът по назначаването няма задължение преди да утвърди ново Длъжностно разписание да оповести всички актове, които са послужили за изменение и утвърждаване на ново длъжностно разписание на всички служители и да ги довежда до знанието им, с цел да им осигури правото на защита. На още по- силно основание, в настоящата хипотеза при съкращаване на длъжността органът по назначаването няма никакво задължение да довежда до знанието на служителите, които смята да съкрати основанието, което е довело до промяна в структурата на администрацията и да посочи и да се аргументира защо и

въз основа на какво извършва структурните промени.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че на оспорващия не са известни критерии, методики и други правила при упражняване на оперативната самостоятелност на органа по назначаването, като такова задължение за оповестяване / в конкретната хипотеза, кога и как ще утвърди нова структура и какви структурни промени ще предприеме/ не е въздигнато нито в ЗДСЛ, нито в Устройствения правилник и предоставената оперативна самостоятелност е по силата на закона, като преценката какви структурни промени да предприеме не подлежи на съдебен контрол, още по-малко на оповестяване по какъвто и да е начин.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че при издаване на заповедта са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила в посока, че не е нито най-икономичното, нито най-благоприятно за държавата и обществото решението да се прекрати служебното правоотношение с високо квалифициран, компетентен и доказал ръководните си умения в продължение на повече от 14 години служител, изпълняващ съществуващи и нормативно установени функции, защото на първо място дали прекратяването на служебното правоотношение е икономично или не и дали е неблагоприятно за държавата и обществото, е извън спора, предмет на делото и при проверка законосъобразността на издадена заповед за прекратяване на служебно правоотношение съдът не извършва проверка дали прекратяването е икономично и дали това прекратяване е благоприятно за обществото или не.

Наред с това, изложените твърдения на оспорващия и на неговия процесуален представител /заемащи преобладаващата част от жалбата/ с какви професионални опити и компетентности е и колко добър държавен служител е бил, е извън спора, предмет на делото, още повече, че неговите качества не са предмет на проверка в настоящото съдебно производство/ а биха били такива ако заповедта бе издадена в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение поради получаване на възможно най-ниската оценка при атестиране/.

При издаване на заповедта ответникът по оспорването е нарушил материално-правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“.

Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **"че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."**

От събраните доказателства е видно, че оспорващият е заемал длъжността- Началник отдел „ Оценка на проекти и договаряне“, в Главна дирекция„ Оперативна програма“ Околна среда“ до 18.07.2024 година, когато му е прекратено служебното правоотношение, която длъжност е съществувала в Щатното разписание, действало до 18.07.2025 година, а след това в утвърденото ново Длъжностно разписание от 18.07.2025 година тази негова длъжност вече не съществува, като предприетите структурни промени от органа по назначаването са предприети въз основа на Доклада от 16.07.2025 година на Главен директор на Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“ и са утвърдени със Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година.

Що се касае до наведените доводи от страна на адвокат Д. ,че Заповедта за утвърждаване на новото Длъжностно разписание в сила от 18.07.2025 година, Докладът от 16.07.2025 година, както и Длъжностното и Поименното щатно разписание от 18.07.2025 година са антидатирани, то настоящият съдебен състав намира тези доводи за неоснователни. На първо място, съгласно константната съдебна практика „истинността“ е родово понятие, което обхваща автентичност (авторството. на изявлението) и вярност (съответствие на удостовереното в документа с действителността) на документа и затова оспорването на истинността на документ

по реда на чл. 193 ГПК може да има за предмет или оспорване автентичността на всички видове документи, които имат определен автор (официални и частни, свидетелстващи и диспозитивни), тъй като всички те се ползват с формална доказателствена сила, или оспорване верността единствено на официалните свидетелстващи документи, тъй като свидетелстващите документи (частни и официални), разполагат и с материална доказателствена сила,, но тя има обвързващо, създава действие единствено при официалните свидетелстващи документи (обвързваща материална доказателствена сила). Според практиката на ВКС: „Оспорването на верността на документа е средство за защита срещу обвързващата доказателствена сила на документа и то само срещу материалната доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи. ... При диспозитивните документи въпросът за верността на материализираното в тях изявление не възниква поради естеството на това изявление, материализирано в тях. Диспозитивните документи в повече от случаите представляват различни видове граждански и, държавноправни волеизявления - т.е. правни актове. Последните могат да бъдат валидни или невалидни, **НО НЕ И ВЕРНИ ИЛИ НЕВЕРНИ**“ (така Решение № 249 по гр. д. М 270/2012 г. по описа на ВКС, ГК, а „При оспорване истинността на документа се цели отпадане на обвързващата му доказателствена сила, следователно само тогава се открива производство по чл. 193 ГПК“ (така е в Решение № 270 от 19.02.2015 г. по гр. д. № 7175/2015 г. по описа на ВКС, ГК/

На второ място, датата е част от съдържанието на документа и достоверността на датата на съставяне /издаване/ на документ е въпрос за неговата верност, а не за автентичността му. Длъжностно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година и Поименното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година са официални диспозитивни документи „Длъжностните и поименните разписания, утвърдени от (органа), са официални диспозитивни документи. Доколкото те обективират волеизявления на издателя си, а не изявление за основано на сетивни възприятия знание, то проверката за истинност обхваща само автентичността.. а не и верността им.“ (така Решение М 14048 от 22.10.2019 г. по адм. д. № 4980/2019 г. по описа на ВАС, I отд.) и като официални диспозитивни документи, Длъжностното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 г. и Поименно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 г. е допустимо да бъде оспорена единствено автентичността им, не и верността им, тъй като при диспозитивните документи въпросът за верността (в т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква. Двете разписания не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила. На следващо място, оспорване достоверността на датата на Длъжностното разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 г. и Поименно разписание на МОСВ в сила от 18.07.2025 година е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато те не разполагат и следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо тези документи и да се твърди, че са антидатирани. Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година на Министъра на околната среда и водите е официален диспозитивен документ - допустимо е да бъде оспорена единствено автентичността ѝ, не и верността ѝ, тъй като при диспозитивните документи въпросът за верността (в т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква и Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила, а оспорване достоверността на датата на Заповед № ЧР-11/17.07.2025 година е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато заповедта не разполага и следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо този документ и да се твърди, че антидатиран. Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 година е официален диспозитивен документ - допустимо е да бъде оспорена единствено автентичността му, не и верността му, тъй като при диспозитивните документи въпросът за верността (в т.ч. датираността) на материализираното в тях изявление не възниква. Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 година не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила. Оспорване достоверността на датата на Доклад с изх. № 95-00-3479/16.07.2025 г. е невъзможно да има за последица отпадане на обвързващата доказателствена сила, с каквато докладът не разполага и

следователно процесуално недопустимо е да се открива производство по чл. 193 ГПК спрямо този документ и да се твърди, че е антидатиран.

Наред с това буди недоумение как оспорващият смята, че заповедите, Докладът, Поименното и Длъжностното разписание са антидатирани, като в тях ясно е посочена датата и основанието за издаването им, а Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на оспорващия на 18.07.2025 година и ако бе антидатирана, то възниква въпросът кога би следвало да получи заповедта оспорващият и кога е следвало да бъде издадена.

Наред с това, както на съда, така и на страните / на адвокат Д., която също е процесуален представител по адм.дело № 8372/2025 година по описа на АССГ и ответник отново е Министър на околната среда и водите са служебно известни доказателствата, че всички оспорени като антидатирани доказателства са създадени на датата, на която са издадени.

Що се касае да представените три броя доказателства в хода на съдебното производство- Писма от Министър на околната среда и водите до Т. Д. относно предприемане на действия по изменения на Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите и последвалата кореспонденция между тях, то следва да бъде посочено на първо място, че какви кореспонденции е предприел органът по назначаването с по-горестоящия нему орган и то във връзка с предложени промени за изменение на Устройствения правилник е извън спора, предмет на делото. На второ място, дали ще се предприемат или не промени в Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите или не и дали направените предложения от органа по назначаването ще доведат до промяна е ирелевантно за спора, предмет на делото, защото тази кореспонденция е след прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия и след предприемане на структурни промени, а на второ- предмет на съдебна проверка е заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващия и дали е налице реално съкращаване на длъжността на оспорващия, а не какво се е случило по повод други предложения на органа по назначаването след прекратяване на служебното правоотношение.

От доказателствата по делото също е установено, че след утвърждаване на новото Длъжностно разписание от страна на органа по назначаването в сила то 18.07.2025 година в Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ са извършени структурни промени като е закрита длъжността на оспорващия-Началник на отдел, но е открита нова щатна бройка на длъжността – Началник сектор, като длъжността на оспорващия не съществува в новото Длъжностно разписание, действащо към 18.07.2025 година като нормативно определена позиция, но при сравняване на Длъжностната характеристика на длъжността, която е заемал оспорващия – Началник на отдел „Оценка на проекти и договаряне“ с Длъжностната характеристика на новооткритата длъжността в Сектор „Стратегическо планиране, програмиране, наблюдение и оценка / Началник сектор“, която е новооткрита е налице абсолютно съвпадение – така основната цел на длъжността и по двете длъжностни характеристики е еднаква – ръководи процесите, свързани с оценка на проектни предложения и договаряне, като част от управлението по ОПОС 2021-2027 година, като само е премахнато ОПОС-2014-2020 година, но впоследствие вмъкнато на друго място в длъжностната характеристика на Началник сектор/ има само разместване на мястото/, налице е и съвпадение по областите на дейност - организира, координира и ръководи цялостната дейност на отдел “Оценка на проекти и договаряне по отношение на процесите по извършване на оценка на проектни предложения по ПОС/ 2021-2027, подготовка сключване на административни договори и издаване на заповеди за безвъзмездна финансова помощ и техните допълнителни споразумения и изменения, както и прекратявания при необходимост , като част от управлението на ПОС-2021-2027 година, като само е налице различие по отношение на ръководене на отдел и ръководене на сектор и е премахнато само ПОС 2014-2020, но впоследствие е включено в длъжностната характеристика на Началник сектор на друго място като конкретно задължение. Съвпаденията продължават и по отношение на преките

задължения, като по двете длъжностни характеристики те са идентични и напълно съвпадат - като планирането, организирането и ръководенето на работата на експертите в Отдел“ Оценка на проекти и договаряне в изпълнение на функционалните задължения за правилното прилагане и спазване на процедурите по ОПОС 2021-2027 и ОПОС-2014-2020 година само е модифицирано- планира, организира и ръководи работата на експертите в Сектор,, Оценка и подбор на проекти и договориране“ в Отдел“ Програмиране и договаряне- в изпълнение на функционалните задължения и следи за правилното прилагане и спазване на процедурите на ПОС 2021-2027/, като отново прякото задължение е модифицирано с оглед новата длъжност- Началник сектор и само е премахнато ОПОС 2014-2020/ но е включено на друго място в Длъжностната характеристика като отделно задължение/, задълженията по ОПОС 2014-2020 от Длъжностната характеристика на оспорващия са напълно идентични със задълженията по ПОС 2021-2027, като организирането и координирането, сформиранието на оценителни комисии за оценка на проектите предложения за съответствие с методиката и критериите за оценка по процедури чрез подбор на проекти и процедури чрез директно предоставяне на БФП съгласно нормативните срокове и процедури е абсолютно аналогично и в новата Длъжностна характеристика на длъжността-Началник сектор , организира, координира извършването на финансови планове за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез бюджетни линии по приоритетна ос 6“ Техническа помощ на ОПОС 2014 по длъжностната характеристика на длъжността,която е заемал оспорващият е напълно идентична с тази по длъжностната характеристика на Началник сектор,само е променено по приоритет „ Техническа помощ“ и е променено ПОС 2021-2027, организира подготовката на документацията, необходима за сключване на административни договори/ издаване за предоставяне на БФП по ОПОС 2014-2020 година включително актове за предоставяне на БФП при прилагане на ВOMP е същата като по длъжностната характеристика на Началник сектор с изменение само-2021-2027 и е премахнато включително актове за предоставяне на БФП при прилагане на подхода ВOMP, организира подготовката на проекти за допълнителни споразумения / изменения на административни договори / заповед към сключени/ издадени/ такива за предоставяне на БФП на ОПОС 2014-2020 е идентична със същата в длъжностната характеристика на Началник сектор с единствената промяна ПОС 2021-2027, налице е и съвпадение по отношение организирането и подготовката на актовете на ръководителя на управляващия орган на ОПОС за отказ за предоставяне на БФП, за прекратяване на процедури за оценка на проекти, включително актове за прекратяване на производство по отношение на конкретен бенефициент, съобразно сроковете и процедурите по ОПОС/ само с една конкретизация- по новата Длъжностна характеристика ПОС-2021-2027, координира подготовката на информацията за предоставените държавни и минимални помощи при сключване на административни договори/ издаване на заповед за безвъзмездна финансова помощ е едно и също , дава писмени и устни консултации и становища по казуси, свързани с провеждането на процедурите за предоставяне на БФП и процедурите по ОПОС с една разлика – 2014-2020 и 2021 -2027, като в Длъжностната характеристика са конкретизирани задълженията по ПОС-2021-2027, които са напълно идентични със задълженията по длъжностната характеристика на длъжността- Началник сектор / като посочените преки задължения на ОПОС 2014-2020 са продиктувани от това,че оспорващият е работил през този период, налице е абсолютно съвпадение на всички други задължения в компетентността на отдела по двете длъжностни характеристики, налице е съвпадение и по отношение на възлагането, отчитането и планирането на работата са еднакви по двете длъжностни характеристики, налице е пълно съвпадение по отношение на отговорностите, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите, по отношение на вземането на решения, налице е пълно съвпадение и относно необходимите компетентности, а единственото различие е и по отношение на изискванията за заемане на длъжността и професионалния опит, но те са продиктувани от това,че новата длъжност- Началник сектор е по ниска от заемната от страна на оспорващия.

Всичко това сочи, че не е налице реално съкращаване на длъжността, а фиктивно такова, като длъжността, която е заемал оспорващият продължава да съществува със същите задължения и

отговорности и като система от функции, като е променено наименованието и.

Неоснователен е и доводът на оспорващия, че в Министерство на околната среда и водите е имало достатъчно свободни места, но на него не му е предложено да ги заеме, защото преценката дали изобщо да остане даден служител в едно министерство е преценка на органа по назначаването и при съкращаване на длъжността по реда на чл.10б,ал.1,т.2 от ЗДСл органът по назначаването няма задължение преди да прекрати служебното правоотношение да предложи на служителя да заеме друга свободна длъжност в Министерството.

Предвид на това, длъжността на оспорващия не е съкратена,тя е престанала да съществува в новото Длъжностно разписание, но само формално,като е открита нова щатна бройка на длъжността –Началник сектор, която е идентична по отношение на преки задължения, задължения и отговорности и компетентности с тази, която е заемал оспорващият– Началник отдел. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв- длъжността,която е заемал оспорващият е престанала да съществува като нормативно определена позиция в длъжностното разписание в сила от 18.07.2025 година,но не и като система от функции, задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така след това.

Обстоятелството, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция под ново наименование- Началник сектор, не води до извод, че е налице реално съкращаване на длъжността, защото длъжността продължава да съществува като система от функции,задължения и отговорности.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед е незаконосъобразна, неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отмяната и .

Що се касае до наведените доводи и изразени възмущения в жалбата, то настоящият съдебен състава намира за ненужно да ги обсъжда, тъй като възмущението и как се е чувствал оспорващият не е предмет на съдебна проверка в производството по оспорване на заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски – заплатено от него адвокатско възнаграждение, като следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение,депозирано в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването. Нормата на чл.78,ал.5 от ГПК е изменена и изисква мотивирано възражение за прекомерност, а не само, че делото не представлява правна и фактическа сложност/ ДВ, бр. 17 от 2026 г.)- ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна. В конкретния случай, заплатеното възнаграждение от страна на оспорващия е в размер на 1000 лева / 511,29 евро/, като съгласно Наредбата за заплащане на адвокатската работа- чл.8,ал.3 за процесуално представителство, защита и съдействие по

административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева и то не е перкомерно, за да бъде редуцирано, а е в минималния размер на Наредбата.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски ,съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № 959/17.07.2025 година на Министър на околната среда и водите , с която последният прекратил служебното правоотношение на Л. П. З. на длъжност- Началник на Отдел“Оценка на проекти и договориране“ в Главна дирекция „ Оперативна програма „Околна среда“, считано от 18.07.2025 година на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

ОСЪЖДА МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ – ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА Л. П. З. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 511,29 ЕВРО/ 1000 ЛЕВА/- ЗАПЛАТЕНО АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ: